

Referat despre "Biblia de la Bucuresti"

Aspiratia intemeiata atat spiritual, religios, cat si cultural, in sens larg de a dispune versiunea Bibliei in limba nationala a cunoscut mai multe etape care corespund maturizarii treptate a societatii si a limbii. Influenta reformei s-a dovedit hotaratoare in procesul de inlocuire a limbilor asa-numite sacre, cu acelea nationale, cu impact real asupra maselor preponderent analfabete.

Incepand cu textele maramuresene, continuand cu volumul diaconului Coresi si cu "Palia de la Orastie" (1582), trecand prin "Cazania" lui Varlaam (1648) si prin "Noul Testament" de la Balgrad (al mitropolitului Simion Stefan -1648), eforturile invatatilor romani au tintit spre traducerea integrala in romaneste a Cartii Cartilor (Biblia).

Dificila operatie au realizat-o fratii Radu si Serban Greceanu sub atenta supraveghere stiintific a eruditului epocii, stolnicul Constantin Cantacuzino. In afara de etapele mai sus mentionate, fratii Greceanu au consultat si o traducere in manuscris a Vechiului Testament, realizate de spatarul Nicolae Milescu. De asemenea le-a stat la dispozitie "septuaghitna" (varianta greceasca a Bibliei) si "Vulgata" (varianta latina oficiala) cu aspect impresionant prin stradania logistica a stolnicului si a domnitorului Serban Cantacuzino.

Biblia (944 de pagini mari pe doua coloane) are doua prefete : una apartine lui Dosoftei-patriarhul Ierusalimului si include o genealogie stralucita atribuita lui Serban, comparat pentru rolul sau in raspandirea invataturii sacre cu Ptolemeu - imparatul Egiptului care a tradus Biblia "din limba evreiasca in cea elineasca. Cea de-a doua prefata este redactata de mitropolitul Teodosie.

Din punct de vedere al limbii literare, Biblia de la Bucuresti reprezinta de fapt o sinteza, o anthologie de text din toate provinciile romenesti, fragmentele anterioare au fost preluate ca atare sau modernizate, cautandu-se, nu originalitatea, ci accesibilitatea.

Dificultatea filologica majora constain faptul ca trebuiau acoperite mai multe registre stilistice : istoric, paremiologic, psalmistic, profetizant. Traducatorii se vedeau pusi in situatia de a trece prin continuturi variate : de la Geneza la Cartea Judecatorilor, de la Cartea Judecatorilor la Cartile Regilor, de la Psalmii lui David la Pildele lui Solomon, de la Profetiile lui Isaia, Ieremia si altii , sa cartea de mare zbucium launtric a lui Iov.

Fratii greceanu au reusit sa redea cursiv mai ales pasajele naratie unde precedenta culturala (cronicile scrise in limba romana le erau de mare ajutor). Asa se face ca partea istorica a Bibliei este cea mai realizata, iar episodul lui Iov in care revolta, cautarile omului lovit se lovesc de neputinta explicatiilor logice, apare invaluit in obscuritate, multe pasaje fiind prolixo (frazе intortocheate, multe paranteze neclare etc.